

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

του, θά το άναγνωρίζα ανάμεσα σέ χιλιάδες άλλα πετράδια!...
—Πάλις τολμᾶς νά μέ καπτηγορής! φώναξε έξαλλος ό Σκάθερτον.

—“Οχι! Δέν φεύγω! Επαναλαμβάνω πώς έσσε είσαι ο κλέφτης, δόθηκες νά μέ καπτηγορής φυλῆς!” Ήξερε πολύ καλό μάλιστα, πώς ή κλητή αυτή θά γίνη άφορη μάτιθωσαν!

—“Έξω, παλήνθρωπε! Έξακολουθούσα νά ουρλιάζει ο Σκάθερτον. Τί με νοιάζει έμένα γιά τη ζωή διλγών χιλιάδων τιποτένιων ιθαγενών! Δέν σού φτάνει το ζήτι είσαι έμποδιος ανάμεσας δάπο μένα και την κόρη που άγαπω, άλλα κ' έργεσαι τώρα έδω νά μέ έλλειγες γιά τις πράξεις μου!...”

—Μήν άναφερεις τό δύνωμα της μηντής μου, δαιμόνια! φώναξε θά φύγω, μά θά πάρω τό σμαργάδη μαζύ μου.
Καὶ λέγοντας τά λόγια αυτά, ο Τίγυοναρδ ἔκανε ένα ψήμα και ἀπλάστε το χέρι του γιά ν' ἀποσπάσῃ τό πετράδι δάπο τή θέσι του.

—Μή! Μή τό έγγιζης! Ουρλιάσαε ο Σκάθερτον. “Αν τό έγγιζης θά μέ πεθάνω!...”

—Πφο! έκανε θά Ντόναλτ. Νομίζεις πώς πιστεύω τους μύθους τῶν ἄγνωμάν αὐτῶν ἀνθρώπων;

Τό χέρι του Ντόναλτ είλε όκουμπησε κιόλας ἀπάνω στό σμαργάδη δάπο ο Σκάθερτον δρώμησε ἐναπότιον του σάν τρελών. Τόν ἀπράξεις δάπο τους ώμους και τό έσπρωξέ πέρα, φωνάζοντας:

—Αφροέ το, δρόφεις το!... “Ααα! Κατάρα!!”
Τό κακο σύνεψη σέ μια στιγμή. “Ενας τρομακτικός κρότος ἀκούστηκε. Οι σουθάδεςς ἀπό τό νταβάν ύποχαρησαν και ή θαρεία μετάλλινη πλάκα έπεσε ξαφνικά... Καθώς τὸν ἐστρωξε δό Σκάθερτον, θά Ντόναλτ έπεσε πρός τα πίσω. Συγχρόνως δό Σκάθερτον τραβήχτηκε πρός τό γραφείο του, μά οχι ἀρκετά γρήγορα. Ή θαρεία οιδερένια πλάκα έπεσε πάνω στόν ώμο του, συνθίσιον τόν δυσχισμένο κάτω ἀπό τό θάρος της...”

Οι γιατροί είπαν πώς δέν υπήρχε κακμιά ἀλπίς νά σωθῇ. Ο Σκάθερτον ἀνέκτησε τίς αισθήσεις του, άλλα ύπερφερε τρομερά μαρτύρια, ώστου μετά μιά έθειμαδά, πέθανε μέσα σέ φριχτούς πόνους.

Ο κλέπτης, που είχε ἀφήσει τήν κατάρα τοῦ σμαραγδιού του Κορυπαΐου, είλε τιμωρηθή στηλήρα!...
Δέκα πέντε μέρες κατόπιν, θά Ντόναλτ Τίγυοναρδ ἔφευγε γιά τήν Τεχεράνη μαζύ μέ τό πολύτιο πετράδι, τό οποίο θά ἀπέστρεφε στόν ναό στόν ίδιον πόνον της...

Μά ένας πολυτιμώτερος θησαυρός—ή “Αλις” τόν περίευνε στήν Αγγλία, διαν θά τέλειωνε ή ἀποστολή του γιά νά τόν καη σύδυγο της...

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Κάποτε δό Φρειδερίκος δό Μέγας διάταξε νά κατασκευάσουν στά ίδιοκτητά έργοστάσια ποροελάντης τόν ἀνδριάντα τοῦ Βολταίρου, γιά νά τόν δωρήση στόν φίλο του ποιητή.

“Οταν κατασκευάσθηκε δό ἀνδριάς τοῦ Βολταίρου, δό Φρειδερίκος ἔγραψε μέ τά ίδια του τά χέρια, ἀπάνω στό δάχτυλο του: «Πρός τόν δό θάνατον τον δράστη» και μετά τόν ἀπέστειλε στόν Βολταίρο.

Ο Βολταίρος κολακεύεται δέξιαριτεκά ἀπό τό δώρο αὐτό τού μεγάλου φίλου του και ἔστησε τόν ἀνδριάντα στό πιό καταφανές μέρος τοῦ σπιτιού του, ἔτσι που νά τόν βλέπουν ζλοί οι ἐπισκέπτες του.

Συγχρόνως δύμως ἔλεγε στούς φίλους του, δείχνοντάς τους τόν δινδρίαντα:

—Ο ἀνδριάς αὐτός μαρτυρεῖ τήν δόξαν έννος ποιητοῦ και τό μεγαλείον ἔνδος μονάρχου!

Κάποτε δό ποιητής Πιρών, δέλποντας τό φίλο του ἔπισκοπο τῆς Βασιλίνης νά μπαίνη μέσα στό σπίτι του, τοῦ φώναξε χαμογέλας:

—Παινερώτατε, αἰσθάνομαι σπιειρι εύλαβεια κι' ἔκτιμησι πρός τά... χοιρομέρια τής ἔπισκοπης σας!...

Κάποτε δό περίφημος γιατρός Σίλβας ἔπεισκέφθηκε έναν ἀγνωστό του δρωστό, δό οποίος ἔπασχε ἀπό τρομερή μελαγχολία.

—Σάς συμβουλεύω, κύριε, τοῦ είπε διατρός, νά πάτε στό θέατρο και νά διητε τόν Αρλεκίνον. Είνε δό καλύτερος τρόπος γιά νά διασκεδάσετε τήν μελαγχολία σας.

—“Αχ!... γιατρέ μου, τοῦ ἀπάντησε δρωστός. ‘Εγώ είμαι δό ‘Αρλεκίνος!’

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Η πόλις Τσερπουστζή τῶν Ινδῶν είναι η υγρότερη πόλις τοῦ κόσμου. Η θροχή ἔκει κατά μέσον δρόν τού πέφτει τίς περισσότερες ημέρες τοῦ χρόνου.

Τό μεγαλείτερο δένδρο τῆς Αγγλίας είναι μιά βελανιδιά στό Τίλφορδ, τῆς όποιας ο κορμός ἔχει περιμετρο 9 μέτρων.

Τό πετροχελίδιον πετάει μέ ταχύτητα 316 χιλιομέτρων τήν ώρα, και τα κοινά χελιδονία μέ ταχύτητα 241 χιλιομέτρων.

“Ενα ζεῦγος σπουργιτῶν ὑπό εύνοικούς φυσικά σρους, μπορεῖ ν' ἀφήση 270 ἑκατομμύρια ἀπογόνους, μέσα σε μιά δεκαετία. Αύτο θά πη γεννούσθηλημα!...”

Στό νησί τῆς Τριάδος ύπάρχει ένα δένδρο, πού ἔχει τήν περίοδο ίδιοτα τά τουνούπια, ὅπως δη μαγνήτης τά μέταλλα, νά τά λυών μέ τα φύλα του και νά τά καταθρούσῃ. Νά μπορούσαμε νά φέρναμε μερικά ἀπό τά δένδρα αὐτά και στήν ‘Ελλάδα!...”

Στή Νότιο Αμερική, κοντά στόν Ισημερινό, ύπάρχει: ένα νησί πού τό λένε ‘Γατονήσι’, γιατί κατοικεῖται ἀποκλειστικῶς ἀπό κάτι μεγάλους μαύρους γάτους. Οι γάτοι είναι ἀγύριοι, κατοικούν μέσα στής τρύπες τοῦ ήφαιστειογεννούς ἀεράφους τοῦ νησιού και τρέφονται μέ φάρια.

Στήν Λιθουανία ζοῦσε πρό χρόνων μιά γυναίκα, η δόπια είχε στό μέτωπό της δύο μικρά κομφόταστα... κέρατα!...”

“Η μεγαλείτερη καμπάνα τοῦ κόσμου βριακόταν στό Κρεμλίνο. Η καμπάνα αὐτή έζύγιε 201.266 χιλιόγραμμα!...”

Στό Καινιγκτάν τῆς Γερμανίας ύπάρχει έναν θαρέλι, τό όποιο χωραίει 6000 ἑκατόδιτρα κρασιού.

Στήν Πραιτωρία τοῦ Τράναβαλ ύπάρχει η μεγαλείτερη σκιάκι τοῦ κόσμου. Είχε ύψος 20 μέτρων, περιφέρεια 170 μέτρων και διάμετρο 55 μέτρων. Η περιφέρεια τοῦ κορμοῦ της φτάνει τά 55 μέτρα.

“Αν δώσουμε πίστη στής βεθανιώσεις πολλῶν περιηγητῶν, οι στρούθιοκλητοί εύχαριστοι είναι δύολα...νά χορεύουν! Ή χορός τους μοιάζει μέ βάλς και τόν χορεύουν δημοδικῶς και μέ τέτοια μανία, ώστε πολλές φορές λιποθυμούν ἀπό τή μεγάλη τους ζάλη και κούρασι.

Οι κάτοικοι τῶν νησιῶν Σάντουϊτς ἔκδηλώνουν τό πένθος τους γιά τόν θάνατο ένος δύστηπτον τών προσώπους, θύγαντας δόλια τά πρωτοστατα δόντια τους!...”

Τό μεγαλείτερο ύψος τῶν κυμάτων τοῦ Ατλαντικού είναι 13 μέτρα.

“Από ένα έκατομμύριο δύναμη πάνω πάνω, μόνον 225 γυναίκες και 882 δύνατες ζοῦν ἑκατό χρόνια,

Τά δάκρυα, τά θερμά δάκρυα, τά πικρά δάκρυα, τά μαυρά δάκρυα, τά δάκρυα τῆς θλιψεως και τῆς χαραδρᾶς, τά δάκρυα πού πείσατος και τῆς μετανοίας, δόλια τά δάκρυα τοῦ θαμφώπου—ποτελεόντων ἀπό νερό, ἀλάτι, σόδα, φωσφορικό ισόρευτο και φωσφορική σόδα. «Αύτά είναι τά συστατικά τῶν δακρύων!» έξηγον, μέ δόλιο τοῦ κύρου, οι χημικοί πού τά άναλυσαν.

Οι Ιάπωνες κατέχουν διανυπολιθίτης τά σκήπτρα τῆς καθαριότητος. “Ολοι οι Ιάπωνες, και μάλιστα οι δρεινοί, λούζονται τέσσερες φορές τήν ήμέρα. Κι’ οι Ρωμαϊοί;...”

“Αν διαθάξῃ κανείς κάθε μέρα ένα δέδαφι τῆς Αγίας Γραφῆς, θά χρειασθῇ τρία χρόνια και τρεῖς μηνες γιά νά τήν διαθάσῃ δόλικητρο.

“Η κατασκευή τῆς Αγγλικής Βουλής στοίχισε τριάμισι ἑκατομμύρια λίρες. Τόσο στοίχισε κι’ δό ναός τοῦ Αγίου Πέτρου τῆς Ρώμης.

Στήν Αγία Βαρθάρα τῆς Καλλιφορνίας ύπάρχει ένας κήπος πού πειρίχει 10 χιλιάδες ἔλαιοδένδρα, 3 χιλιάδες καρυδιές και 4 χιλιάδες διάφορα καρυδιές. Είνε δη μεγαλείτερος κήπος τοῦ κόσμου.